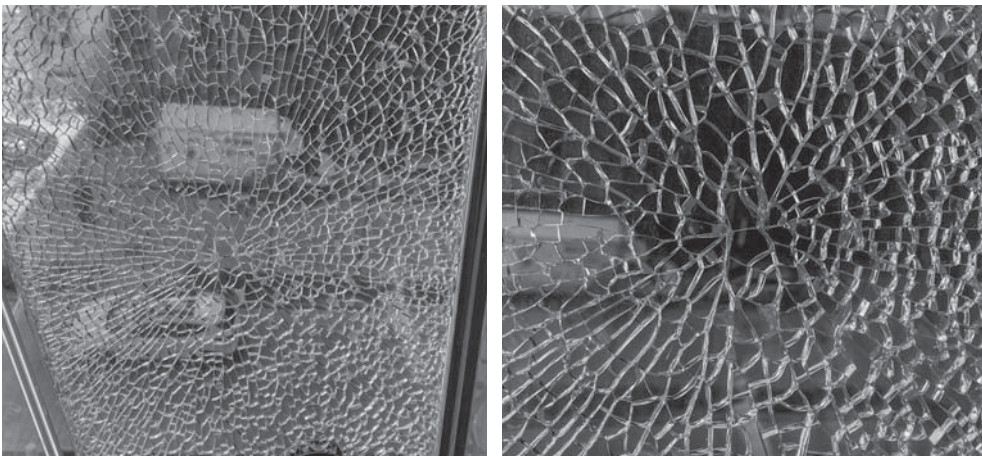

Rys. 12. Rozkład naprężeń

Najczęściej bardzo trudno wykazać, że samoistne spękanie szyby hartowanej było spowodowane obecnością siarczku niklu stanowiącego wadę ukrytą szkła. W celu potwierdzenia niezbędne jest zbadanie niewielkiego obszaru w tafli szkła, od którego nastąpiło pęknięcie.

Gdy szyba całkowicie wypadnie i niemożliwe jest określenie miejsca, które zainicjowało pęknięcie, poszukiwanie źródła zniszczenia szyby w postaci siarczku niklu jest bezcelowe. Jednak jeśli szyba po samoistnym spękaniu się nie rozpadnie, już wstępne zbadanie miejsca, które zainicjowało pęknięcie, pozwala na wyeliminowanie lub potwierdzenie obecności inkluzji siarczku niklu jako przyczyny destrukcji szyby hartowanej [31]. W miejscu, które zainicjowało zniszczenie, znajdują się wówczas najczęściej charakterystyczne pęknięcia „motylkowe” (fot. 26).

Fot. 26. Miejsce zainicjowania pęknięcia
[Archiwum Ł-ICIMB]